

Krantje Boord

Kritsch en Onafhankelijk

voor en door studenten van de UU, HU en HKU

Nr. 10 | februari 2012 | offline

Is het nu dan eindelijk schoon genoeg?!

*Over de
ondergewaardeerde
schoonmaaksector*

2 "Daklozen zijn onze profeten!" Reflecties op de Occupy-beweging

3 By the higher educated, for the higher educated the Diploma Democracy

6 Starbucks occupation at Istanbul University Campus: An Interview

"Daklozen zijn onze profeten!"

Reflecties op de Occupy-beweging

Caspar Rutteman

KSU organiseerde in december een Basta!-debat om kritisch te reflecteren op de Occupy-protesten van de afgelopen maanden. Hoe staat het ervoor met de beweging, en welke lessen kunnen we leren uit vier maanden van spontane organisatie?

Als een gemengd gezelschap van arbeiders, activisten, studenten en outsiders binnen begint te druppelen, blijken al snel bijna alle aanwezigen occupiers te zijn – iedereen had via-via begrepen dat dit een landelijke assembly zou zijn. De ideale kans om eens van de beweging zelf te horen waar zij voor staat.

Al bij de vraag of Occupy een politieke beweging is, ontstaat verwarring. Verschillende sprekers menen van niet; "We zijn het vertrouwen in de politiek kwijt". Na enige discussie blijkt dat ze daarmee "partijpolitiek" bedoelen. Die verwarring is tekenend - door de grote verschillen in achtergrond, opleiding en levenservaring wordt er vaak langs elkaar heen gepraat terwijl sprekers het inhoudelijk eens zijn. "Je voelt de verbinding, maar door de verschillen botst het", merkt iemand op.

Luchtkastelen

Die onervarenheid komt ook terug in de doelen die Occupy zichzelf stelt. In elke lijst staan wel een paar luchtkastelen zonder een brug in zicht: menselijkheid, verbinding, vrede, liefde en zelfs spiritualiteit worden erbij gehaald.

Occupy Utrecht neemt het duidelijkst politiek stelling. De groep heeft na lang beraad een statement voorbereid. "De huidige politiek laat zich

onderwerpen aan het juk van de markt en dient niet langer de publieke belangen." Daar kan iedereen zich in vinden, maar de meeste argumenten spreken puur vanuit morele verontwaardiging, niet vanuit politieke, economische of sociale analyse van de problemen.

De oplossing? Alle drie de steden houden het op bewustwording en het bespreekbaar maken van alternatieven. Utrecht omschrijft het doel als "nadenken over innovatieve samenlevingsvormen met democratische netwerkstructuren". Het motto in Amsterdam is een afwachtend "let's talk". De agenda beaamt dat: veel workshops, lezingen en documentaires, zo nu en dan een sporadische demonstratie. "Waarom niet meer acties?", wordt er geopperd. "Occupy is de actie!" Een sociaal experiment om in de praktijk te ontdekken hoe je een leiderloze samenleving creëert. Het leerproces is dus het doel lijkt het – in de hoop dat er vanzelf een methode komt bovendien die ook buiten de tentenkampen toepasbaar is. Het consensusmodel dat op alle assemblies wordt gebruikt zorgt binnen deze diverse groep nu al voor voelbare spanningen en frustratie. Het is dus maar de vraag hoe praktisch toepasbaar het model is als de beweging landelijk acties wil gaan coördineren, zoals dat elders al gebeurt.

dineren, zoals dat elders al gebeurt.

"Als ieder zelf de eigen verantwoordelijkheid neemt voor de gevolgen van de keuzes die we maken, kan de wereld veranderen", spreekt het manifest van Utrecht zelvend - maar ontloopt de beweging niet juist haar verantwoordelijkheid met zo'n vrijblijvende boodschap? Occupy schuift zelf de belangrijkste keuze voor zich uit: Hoe wil je die verandering teweeg brengen?

"We are the 100%"?

Het grootste obstakel voor het vinden van die richting is misschien wel het populistische idee van "de 99%" – een mediageniek retorisch trucje die sommigen lijken te verwarren met een letterlijke, homogene doelgroep. Een spreker uit Den Haag gaat nog verder: "We moeten niet denken in 'wij tegen zij'. De 1% is gewoon bang om het systeem te verlaten. Eigenlijk zijn we de 100%."

Toch is de praktijk is anders. De Internationale Socialisten mogen op het Beursplein geen partijsymbolen meer hangen, en toen een extreemrechtse groepering een artikel in het blad van Occupy Amsterdam wist te publiceren was iedereen het er over eens dat dát niet de bedoeling was. Uit terloopse opmerkingen blijkt dat veel occupiers de paar verdwaalde complotdenkers

ook liever kwijt dan rijk zijn. Als het gesprek op daklozen komt, lopen de gemoederen even hoog op. De pleinen in Amsterdam en Utrecht krijgen regelmatig bezoek van daklozen die een gratis maaltijd komen halen en daarna overlast veroorzaken. De groep is diep verdeeld over hoe ze hiermee moeten omgaan. "Daklozen zijn ook deel van de 99%. Zij worden het hardst getroffen, dus moeten we het juist voor hen opnemen." Een man uit Den Haag: "Daklozen zijn onze profeten!". Maar ook het dronken uitgaanspubliek gooit roet in het eten. Na herhaaldelijk geweld hebben Occupy Amsterdam en Utrecht met tegenzin hulp van de politie moeten inschakelen – dezelfde politie die lijnrecht tegenover de bezetters zal staan als de gemeente ooit opdracht geeft te ontruimen.

Eindeloos blijven kamperen is dan ook niet realistisch: de beweging is teveel tijd kwijt aan logistiek, en het momentum verdwijnt doordat de media het beeld schetsen dat er niets anders gebeurt.

"Meer acties? Occupy is de actie!"

Toekomst

Na het debat oppert iemand om dan toch maar die landelijke assembly te organiseren, en er worden enthousiast werkgroepen gevormd. Inmiddels komen de steden maandelijks samen. Het plan is nu om in te krimpen tot kleine kampen met paar centrale tenten als uitvalsbasis voor acties en organisatie, naar Spaans model. De eerste bank is al voor een middag bezet, en binnenkort volgt een dag vol acties in het Openbaar Vervoer. De volgende stap: aansluiten bij andere bewegingen, zoals de lopende schoonmakers staking? Hou het nieuws in de gaten.

By the higher educated, for the higher educated

Alexander Beunder

It's true that Dutch politics are dominated by the higher educated, as professor Mark Bovens (Utrecht University, School of Governance) demonstrates in his book Diploma Democracy (2009).

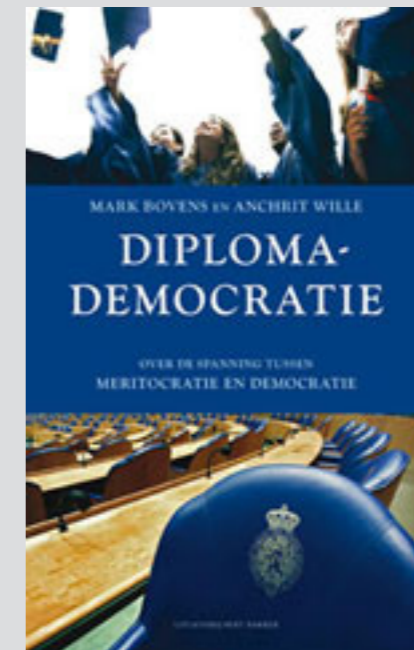
It's also true that in the Netherlands, the average income of the higher educated is twice as high as the income of the lower educated, a wage gap which should not be applauded but eliminated. We should question how, without drawing hasty conclusions.

Let's first look at the income differences between the higher and lower educated (while denying this education level corresponds to differences in 'intelligence', whatever that may be). Higher educated are people who graduated from university or vocational (HBO) studies. Does this legitimize differences in salaries? Probably not, but the gap exists. It's commonly referred to as the 'college wage gap'. It exists in probably every country and also in the Netherlands. Averages show that the higher educated you are, the more you earn (without denying there are poor higher educated and rich lower educated). In the Netherlands the higher educated (a third of the labour force) earn almost twice as much as the lower educated - 49 versus 26 thousand euros a year.

Many would say the lower educated are simply less productive and therefore paid less. But as productivity is commonly measured in money, the higher wages of the higher educated would by definition lead you to this conclusion. Many others would say that richer people have more purchasing power to buy education, which means

education is a consequence of wealth, not a cause of it. This seems to make more sense. Others, like economist Dean Baker, emphasize that the higher educated are better at protecting their economic interests at the political level. So the wealthier you are, the more educated, and the more educated, the more capable to protect your wealth?

There is definitely reason to believe the higher educated have more control over politics. Professor Mark Bovens found a significant correlation between political participation and level of education in the Netherlands: "The modern democracy is a diploma democracy. Citizens have significantly more political influence when their educational level is higher. The higher educated have always been more politically active than the lower educated, but in the past decades this difference has increased strongly", he says. Political par-

Diploma Democracy (2009) Mark Bovens (Utrecht University, School of Governance)

ties, political interest group, NGO's and even political activism are all dominated by the higher educated, while interest groups that traditionally represent the interests of the lower educated (like trade unions) are losing ground. That's a problem, Bovens says, as the interests of the lower educated become neglected and overshadowed.

To be more concrete: where do differences of interests appear and where are they "won" by the higher educated? Europeanization - globalization on a European scale - is perhaps one example. Differences of opinion about the EU are highly related to educational levels, according to a recent

poll of Maurice de Hond (November, 2011). Never before did De Hond find a clearer correlation of political opinion and educational level. The lower educated tend to vote for the "eurosceptic" (though way too simplistic of a term) Socialist Party (SP) and the Freedom Party (PVV), they tend to miss the Dutch guilder currency and regret the introduction of the euro. The higher educated tend to support European integration and the eurozone more.

It is easy to dismiss rising euroscepticism as irrational nationalism of the unintelligent classes of society, but we have to recognize that "the EU" affects different people differently. While European leaders are liberalising the European market claiming we will all win, many economists have been explaining for decades (centuries even) how "there are always winners and losers from any change in trade policy." There are several economic theories available to explain why the lower skilled labour in developed countries are among the 'losers' from trade liberalisation.

The main explanation is simple: European trade liberalisation (at least the way it's taking place nowadays) is not increasing market competition among the highly educated, as much as the competition among the lower educated in developed countries like the Netherlands. As a result, incomes of the higher educated are not under as much of pressure as those of the lower educated. Many factors are involved: in a unified, liberalized European economy, industry using low-skilled labourers is moving to countries where their wages are lower, technological progress reduces demand for low-skilled labour and migration flows increase the competition in the low-skilled labour market. At the same time, many higher educated see their market opportunities increase. The Dutch Central Bank (DNB) recognized these factors in one of its publications (2008) and predicted increasing income inequality in the future due to these factors.

But it's not all forced by natural workings of the market, Baker would tell you. In the US, rich, higher educated people use the state frequently to protect their position in the so-called free market. The higher educated bankers make sure governments bail them out when they face bankruptcy, doctors and lawyers use government regulation to limit competition in their sector, and the pharmaceutical industry makes sure patent law protects their monopoly positions. Most of the beneficiaries in these cases are higher educated, Baker claims.

Now comes the tricky part: what can we conclude from this? Are higher educated people greedy? Most of them have limited influence on their own salaries. Does this mean we can support increases in college fees for public universities from a leftist perspective, because it would force the future wealthy to increase their contribution to public services? No, because this would exclude the lower income classes of society from public higher education even more than they are already today. These are all too hasty conclusions.

Should we then adopt the most commonly heard slogan from progressive student movements all over the world, 'free higher education for all'? Definitely, but without illusions that this would solve the college wage gap. It's impossible to make everyone equally rich by providing everyone with an equal level of higher education because "only a minority of jobs require a college degree", Stuart Tannock explains. Of course, everyone should

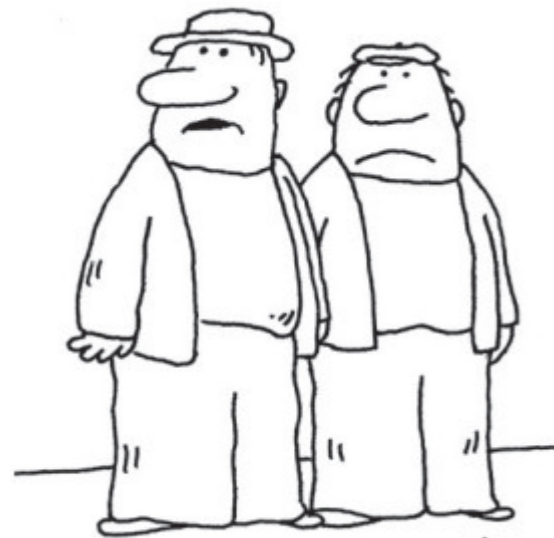
have access to higher education independent of their socio-economical background, which means it should be free. This is even recognized by the United Nations Universal Declaration of Human Rights. But universal access to higher education will not solve the college wage gap.

To eliminate the wage gap, we need much more imagination, says Stuart Tannock in "Higher Education, Inequality and the Public Good (2006)", referring to the even larger college wage gap in the US. Most importantly, we should start with one important question: "What if we were to view the growing wage gap not as a sign of success in higher education but of failure? [...] We could begin to shift our politics away from the errant task of trying to get everyone into college, toward the more genuinely democratic task of building solidarity and equality among all individuals, irrespective of educational or occupational status."

KB SATIRE

"How many capitalists does it take to screw in a light bulb?" - "None, since we don't need capitalists to screw in light bulbs or anything else that really needs doing in our society."

Capitalism is a lot like an airplane in which the pilot announces to his passengers that he has two pieces of news to tell them. The good news is that they are travelling at the pre-established speed of 600 miles an hour and all the systems on the plane

CPervatti

"There, there it is again - the invisible hand of the marketplace giving us the finger" - Charles Barsotti"

are functioning perfectly. The bad news is that they are lost.

Out of Context: "This not only demonstrates that the Homo Oeconomicus which lies at the basis of all the theorems and equations that purports to render economics a science, is not only an almost impossibly boring person—basically, a monomaniacal sociopath who can wander through an orgy thinking only about marginal rates of return—but that what economists are basically doing in telling the myth of barter, is taking a kind of behavior that is only really possible after the invention of money and markets and then projecting it backwards as the purported reason for the invention of money and markets themselves. Logically, this makes about as much sense as saying that the game of chess was invented to allow people to fulfill a pre-existing desire to checkmate their opponent's king."

- David Graeber (anarchist anthropologist), author of *Debt: The first 5000 years* (2011).

Is het nu dan eindelijk schoon genoeg?!

Over de ondergewaardeerde schoonmaaksector

Joska Ottjes

In het voorjaar van 2010 vond de langste sectorbrede staking in Nederland plaats sinds 1933, de negen weken -durende staking van de schoonmakers. De vakbondscampagne 'Schoon Genoeg', opgezet door FNV Bondgenoten en de schoonmakers, zorgde ervoor dat de werksituatie van de vele schoonmakers in Nederland onder de aandacht werd gebracht.

Nadat de cao-onderhandelingen tussen de vakbonden en werkgeversorganisatie OSB stukliepen, werden de schoonmaakstakingen gestart die voornamelijk plaatsvonden bij grote opdrachtgevers zoals het UWV, Schiphol en de NS. Velen zullen zich dit herinneren door onder andere de schoonmakersbezetting van Utrecht Centraal die vijf dagen en nachten aanhield. Na negen weken bereikten de vakbonden en werkgevers een principeakkoord over het cao, waarmee 150.000 schoonmakers voor de twee daarop volgende jaren een structurele loonsverhoging zouden krijgen van 3,5%. De staking was een succes, maar de schoonmakers verdwenen daarmee ook van het toneel. Onterecht zo blijkt, want niet alleen is het toentertijd gewonnen cao ten einde gelopen op 31 december 2011, maar het fundamentele probleem waar de schoonmaaksector al jaren mee kampt, blijft tot aan de dag van vandaag onveran-

derd; te weten het gebrek aan respect.

De werkplek van schoonmakers is erg gevarieerd, van belastingkantoren tot treinen, van onderwijsgebouwen tot ziekenhuizen. Ondanks dat schoonmakers een zeer belangrijke spil vormen in ieders dagelijks leven (we hebben onder andere ervaren hoe snel afval zich kan opstapelen in negen weken), zijn schoonmakers in verschillende opzichten onzichtbaar en worden bewust onzichtbaar gehouden. Dit heeft te maken met de werkomstandigheden die de afgelopen jaren in toenemende mate zijn verslechterd. Opdrachtgevers als de Universiteit Utrecht en Hogeschool Utrecht zijn niet de werkgevers van de schoonmakers zoals zij dit vroeger waren, maar besteden dit uit aan het op dat moment goedkoopste schoonmaakbedrijf. Gezien het schoonmaakbedrijf een contractduur van vier jaar aangaat, zal er na die vier jaar een nieuwe concurrentiestrijd losbarsten tussen de schoonmaakbedrijven om uitgekozen te worden, 'to do the job' met de laagste prijsgarantie. De opdrachtgever is uiteraard blij met haar goedkope aanbesteding, maar vraagt het schoonmaakbedrijf tegelijkertijd om met dezelfde regelmaat dezelfde hoeveelheid ruimtes schoon te maken zoals het voorgaande bedrijf dat deed. Aangezien het schoonmaakbedrijf zichzelf enige winst wil toebedelen, kunnen we

hieruit logisch concluderen dat deze ontwikkeling onvermijdelijk zijn weerslag heeft op de schoonmakers.

Uit ervaringen van schoonmakers (op de Uithof en elders) blijkt dat schoonmaakbedrijven regelmatig dreigementen uitspreken om ervoor te zorgen dat schoonmakers niet opkomen voor, en/of niet bekend worden met, de rechten die zij bezit-

"Schoonmakers die bij de werkgever aankloppen om op te komen voor hun rechten, worden bedreigd met overplaatsing naar een andere werkplek of met ontslag."

ten. Situaties waarin schoonmakers te weinig uitbetaald krijgen, niet uitbetaald krijgen bij ziekte, worden gedwongen te werken bij ziekte, moeten werken zonder de juiste middelen (zoals handschoenen), vormen regelrechte schendingen van de toch al magere cao. Schoonmakers die bij de werkgever aankloppen in verband met een onterechte behandeling, worden bedreigd met overplaatsing naar een andere werkplek, mogelijk in een straal van 30 kilometer van de huidige werkplek, of met ontslag. Naast deze dreigementen die moeten voorkomen dat schoonmakers uit de onzichtbaarheid treden, dragen ook de reglementen van onder andere de werktijden en werkdruk toe aan deze tendens. De schoonmaak-

sector opereert in toenemende mate buiten de gevestigde kantooruren, oftewel in de vroege ochtend- en late avonduren. Hierdoor wordt de gehele schoonmaaksector als het ware afgesneden van de overige sectoren en de samenleving als geheel. Waar de schoonmaker op de Uithof vroeger nog contact had met de student, de docent en overig personeel tijdens pauzes, is dit nu totaal

verdweden. Ten eerste bouwt de schoonmaker geen band op met het pand en de mensen gezien de schoonmaker regelmatig van locatie wisselt. Ten tweede krijgen schoonmakers te horen dat ze niet met collega's en andere mensen op de werkvloer mogen praten, indien werktijden onder kantooruren plaatsvinden. En tot slot zal de schoonmaker door de continue oplopende werkdruk geen mogelijkheid krijgen om stil te staan bij zijn/haar eigen werkomgeving.

Naast de overwinning van cao-onderhandelingen in 2010, gaat het hier dus om een diepgaand probleem, de onwil van de samenleving om de schoonmaaksector te beschouwen als gelijkwaardig aan de overige sectoren in Nederland,

en als een sector waardig om deel uit te maken van de samenleving. Hieraan ten grondslag ligt de neoliberale doctrine die het beleid bepaalt aan de hand van winst en continue economische groei in plaats van zelfontwikkeling en ontplooiing van de mens. Zo worden in de schoonmaaksector geen opleidingsmogelijkheden aangeboden en is er sprake van een vergaande flexibilisering. Deze winstmentaliteit zorgt voor het opdelen van arme en rijke lagen van de samenleving en draagt hiermee tegelijkertijd bij aan een verstoorde perceptie van de 'eigen' welvaart wat discriminatie in de hand werkt. Deze lijnen van onderscheid worden aangewakkerd en versterkt door het huidige politieke crisisbeleid. De overwinning voor de schoonmakers gedurende een cao-conflict is uiteraard een positief resultaat en het plaatst de schoonmakers in de schijnwerpers. Maar belangrijker nog is dat dit jaar, 19 maart is uitgeroepen tot Dag van de Schoonmakers, een dag waarop wordt gevierd hoe de schoonmakers uit de onzichtbaarheid zijn gestapt en respect en waardering hebben geëist. Want dat is het streven en het uiteindelijke doel, en dat kan enkel bereikt worden door op te staan tegen het huidige politieke en economische beleid. Duidelijk mag zijn dat de schoonmakers er schoon genoeg van hebben en zij dat ook zullen laten blijken.

Starbucks occupation at Istanbul University Campus: an Interview

Emre Can Sarisayin

Students of the Bogazici University occupied the Starbucks branch that opened there. On the 15th day of the growing occupation, we talked with Can Evren about the reasons behind the occupation.

Can you briefly describe the process leading to this occupation?

Few weeks into the semester, students came to school only to see a brand new Starbucks at the campus. Neither the faculty, nor the students were informed beforehand. Then a campaign started to protest against the opening of this Starbucks which lasted for five weeks. During these five weeks, the rectorate didn't come up with any proper answers as to how the decision was made. In the same five weeks students regularly cooked their own soup in order to protest against the campus canteen and cafeterias which didn't meet the economic and nutritious standards adequate to student life.

So the occupation was an answer to the non-response of the rectorate?

Yes, indeed. The occupation started two weeks ago, initiating a process of student mobilization demanding the rectorate that students voices should be taken seriously by the administration. Students demand the immediate abolishment of the rental contract and within the same space, a student canteen should be opened with fair prices and nutritious food. Furthermore, students want this canteen to be a food cooperative organ-

ised by students in a non-profit fashion. The ongoing project is to establish a cooperation with local farmers and support their organised struggle against the global agrofood economy dominated by multinational corporations.

I guess your demands are

into a private playground of corporate bodies, CEO's and so on. The Starbucks café represents a final and very symbolic step within this neoliberal restructuring of public education.

Similar processes have

sion of the broader Bologna process.

You have been living in the occupation zone. Other than cooking, what are you occupied with?

Before anything else, the occupation zone is a place for political subjectification. There is an inherent aesthetic pleasure in transforming a private space into our common, public space. We have been using the space as a sort of student cultural centre, including film screenings, open lectures, discussions and poetry recitations. There have been regular assemblies to experiment with participatory democracy. Students from different political backgrounds have come together to share what is common to all. We see this process as a re-appropriation of what was expropriated, taken away from us, what was already ours.

Do you get any support? How did the media react to this occupation?

Part of the faculty and the major union for administrative personnel have declared their support for the occupation. The press has shown unexpected interest, yet we want to make our own voice heard through our blog and livestream, instead of being an object of the larger mainstream media.

Thank you for this interview Can. Do you have anything more to say?

We've been informed that our comrades in ODTU (Middle East Technical University) in Ankara are planning their own campaign, in solidarity. Fuck Starbucks, occupy there! 🍌

"Fuck Off Starbucks Coffee", from an anti-Starbucks campaign in Chicago

not limited to this particular space occupied by Starbucks.

No, we have always emphasized that this occupation includes a more general opposition to the commercialization and gentrification of the university. As students of a public university, we are deeply frustrated to witness the transformation of our common space

been experienced throughout Europe as well.

Yes, that's true. What generally has been named the Bologna process has affected our university as well, in the light of EU integration policies in Turkey. Standardization of pedagogical structures, corporatization and gentrification can be regarded as the expres-

"There is an inherent aesthetic pleasure in transforming a private space into our common, public space."

Film: Just Do It - A tale of modern-day outlaws

Basta! movie night, 9 feb. 19:30, Kargadoor, Oudegr. 36

Crises come to a head all over the world when we talk about global economic, environmental and social circumstances. But what are our possibilities as an individual to act? Where can we find the causes and how to come up with solutions? Activism is one way to create new and reinforce existing infirmities in our present-day society in order to change it.

'Just Do It' shows us how climate activists in England give their own meaning to activism, as the movie follows these activists blockading factories and attacking coal power stations. We get access to the world of environmental direct action in this story of people standing up for what they believe in and making themselves heard. The message that 'Just Do It' brings forth is not limited to environmental activism but can be applied in a broader sense as well, which makes it such an inspiring movie for everyone wanting

New documentary about UK activists

to act for change.

The documentary will be followed by a short discussion: should we integrate the idea of 'Just do it' in our own ways of (activist) living and what are the possibilities and/or restrictions of practicing activism in this way? Come to see this inspirational movie and give your opinion!

Debat: Het net op zwart - Internetcensuur rukt op

Basta! debat 16 februari, 19:30, Kargadoor, Oudegr. 36

Op 18 januari gingen duizenden websites, waaronder Wikipedia, op zwart, uit protest tegen een omstreden wetsvoorstel in de VS dat ook voor de rest van de wereld grote gevolgen kan hebben. Lobbygroepen proberen al jaren voor elkaar te krijgen dat providers worden verplicht om zonder tussenkomst van een rechter 'lastige' sites op een zwarte lijst te zetten.

Mede als gevolg van de Arabische Lente beginnen ook overheden de macht van vrije communicatie te ontdekken, en eisen meer controle over het internet. Alles in naam van veiligheid en terrorismebestrijding, want wie kan daar nou tegen zijn? Ook hier in de Tweede Kamer lopen meerdere wetsvoorstellen om de vrijheid op internet

aan banden te leggen. Ben je benieuwd hoe we ervoor staan, en wat jij als gebruiker kunt doen tegen de oprukkende censuur?

KSU organiseert op donderdag 16 februari een Basta! debat over de laatste ontwikkelingen. Verschillende sprekers zullen uiteenzetten wat er speelt, wat de consequenties zijn, en hoe dit alles tegengehouden kan worden. 🍌

Agenda

Elke dinsdag met KSU drinken of vergadering, zie voor data: kritischestudenten.nl

Open KSU Borrel. 20.30 in Cafe de Bastaard, Jansveld 17

Open KSU Vergadering. 19.30 in Boekhandel de Rooie Rat, Oudegracht 65

Basta! info-debat-film in de Kargadoor Elke eerste 2 donderdagen van de maand 19.30, Oudegracht 36

13 februari

Occupy en bankacties - Politiek café Alarm! 20:00, ACU, Voorstraat 71 (toegang gratis). www.acu.nl

23 maart

Conferentie financiële markten, Platform Duurzame en Solidaire Economie 10:00 - 18:00, Amsterdam. www.economischegroei.net

31 Maart

Europese Actiedag tegen Kapitalisme tegen beleid EU, ECB & IMF. globalinfo.nl & march31.net

- see you in the streets

Krantje Boord Short

(Most) protests around the world will not be televised. It's difficult to keep track of all the protests in the world nowadays. Picking one or two protests as we did in former Krantje Boord Shorts would not do any justice to the variety and scale of current protests. Just look for recent updates on rebellions in the Arab World, the Occupy movement in the Western world, student demonstrations in Latin America, protests in Africa and... everywhere else, on some of the best media outlets: The Real News Network, DemocracyNow!, Indymedia, Globalinfo.nl, Z Communications, Al-Jazeera and many other blogs, alternative media and activist magazines.

Headscarf "to distract away from bigger picture" of state visit Oman by Dutch Queen

In the second week of January the Dutch Queen Beatrix honored the Omani sultanate with a state visit, accompanied by delegates of Dutch businesses. The Dutch media mainly reported on the discussion among politicians about the headscarf Beatrix was wearing during a visit to a local mosque, overshadowing "the more important and interesting details of the visit in the background", Max Smeets and Giles Scott-Smith of The Holland Bureau commented. "The Omani sultanate in the Persian Gulf has experienced deadly protests over the past year. It was also for this reason that a prior state visit, planned for March 2011, was called off. These uprisings – mainly at the Globe Roundabout in Sohar – were about salary increases, unemployment, and fighting corruption [...] Back in March 2011 the Volkskrant and one or two news outlets did give attention to one major issue behind the controversial visit: the proposed sale of four ships for the Omani navy, worth several million Euros, to be built by Dutch shipyard Damen Schelde."

Kritische Studenten Utrecht (KSU) Kritische Studenten

Utrecht is een open collectief van studenten dat zich met woord en daad inzet voor een maatschappij gebaseerd op vrijheid, solidariteit en samenwerking. In tegenstelling tot de huidige klassenmaatschappij streven we naar een samenleving waar sociale en economische gelijkheid heerst, zonder uitbuiting, en waar behoefte in plaats van winst centraal staat. Binnen dit kader doelen we op democratisch georganiseerd onderwijs

dat voor iedereen toegankelijk is. Vanuit die visie verdiepen we ons in politieke en maatschappelijke kwesties, organiseren verzet en dragen alternatieven aan. Hiermee stimuleren we de sociale en politieke betrokkenheid van medestudenten om vanuit hun eigen omgeving veranderingen teweeg te brengen.

Wil je meer weten, met ons in contact komen of een open vergadering bijwonen?

Kijk dan op: www.kritischestudenten.nl of stuur een mailtje naar: kritischestudentenutrecht@gmail.com

Dutch teachers strike against increase hours and shorter summer break

The teachers union 'Leraren in actie' (teachers in action) struck for three days in protest against the budget cuts in education and more specifically against the 1040 hours norm and a shortening of the summer break. There is a lack of qualified teachers, and much work is uncompensated. The relatively young union managed to mobilize around 1200 people for their strike.

Increased student debt makes mortgage less accessible

As the average student debt has increased significantly recently – from 8 thousand to 14.6 thousand in 7 years – and the banking sector is becoming more strict in providing credit, getting a mortgage loan for a house is becoming difficult for 'starters', the NOS reports. A higher education diploma is not enough anymore to gain enough trust from the bank, as they nowadays often also take your student debt into account to approve or deny a mortgage. Planned budget cuts in education – the fine for studying 'too long' and the abolition of student finance for masters – will probably exacerbate this tendency as they increase students debts.

Quote of the month:

"In this new financialized warfare, governments are being directed to act as enforcement agents on behalf of the financial conquerors against their own domestic populations. [...] Today's economic crisis is a matter of policy choice, not necessity." – Michael Hudson, December 6, 2011 in "Europe's Transition From Social Democracy to Oligarchy"

Krantje Boord?

NL: Krantje Boord is een tweemaandelijks krant gemaakt voor en door studenten die zich zorgen maken over de huidige maatschappij. In deze krant wordt er met een kritische blik gekeken naar onze samenleving met als doel mensen te informeren, maar vooral ook dialoog en actie te stimuleren.

EN: Krantje Boord is a bi-monthly newspaper made by and for students that are concerned about the state of society. In this newspaper we take a critical perspective on this state of affairs with the goal of informing people, and especially to stimulate dialog and action.

Donates

Krantje Boord is gratis voor de lezer, maar helaas niet voor ons! Vind je Krantje Boord een goed initiatief en zou je ons willen helpen met de drukkosten? Doneer dan aan A. Beunder, 786715952 onder vermelding van 'Krantje Boord' (we zijn nog bezig met het opzetten van een stichting). Elke bijdrage is welkom, dank!